

DECIZIA nr. 935 din 19.11.2014 privind solutionarea
contestatiei formulata de X ,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/21.05.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii a fost sesizata cu adresa nr. x/21.05.2014 inregistrata la DGRFP Bucuresti sub nr. x/21.05.2014 completata de catre AS2FP cu adresele nr. x/16.07.2014 si nr. x/07.08.2014 inregistrate la DGRFP sub nr. x/17.07.2014 si nr. x/07.08.2014, asupra contestatiei formulata de contribuabila X cu domiciliul in Int. x sector 2, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia sector 2 a Finantelor Publice sub nr. x/16.04.2014, completata cu adresa depusa la AS2FP sub nr. x/11.07.2014 si inregistrata la DGRFPB sub nr. x/17.07.2014 si cu adresa inregistrata la DGRFPB sub nr.x/04.11.2014 il constituie Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care s-au calculat accesorii asupra diferentelor de impozit anual de regularizat identificate sub:

- nr. x /31.12.2013 (nr. x /24.02.2014) in suma de x lei
- nr. x /31.12.2012 (nr. x /24.02.2014) in suma de x lei;
- nr. x /31.12.2011 (nr. x /24.02.2014) in suma de x lei;
- nr. x /24.02.2014 in suma de x lei;
- nr. x /31.12.2010 (nr. x 24.02.2014) in suma de x lei cat si asupra deciziei de corectie nr. x /21.02.2014 prin care s-a stabilit diferenta in minus in suma de x lei, comunicate prin posta cu confirmare de primire in data de x .

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna X

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea contestatiei.

I. Prin adresa inregistrata la Administratia sector 2 a Finantelor Publice sub nr. x /16.04.2014 doamna X a formulat contestatie impotriva Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii ce i-au fost comunicate la data de x identificate sub nr. x /31.12.2013 (nr. x /24.02.2014), x /31.12.2012 (nr. x /24.02.2014), nr. x /31.12.2011 (nr. x /24.02.2014), nr. x /24.02.2014, nr. x /31.12.2010 (nr. x 24.02.2014) precum si impotriva deciziei de corectie nr. x /21.02.2014) si solicita anulara acestora ca neintemeiate iar in sustinerea contestatiei, doamna X aduce urmatoarele argumente:

- urmare a studierii acestor decizii a constatat ca accesoriile – majorari de intarziere, penalitati, dobanzi – au fost calculate pentru debitele principale reprezentand diferente de impozit anual de regularizat aferente anilor 2000 – 2004;
- AS2FP a recurs la calcularea accesoriilor pentru sume pentru care a intervenit termenul de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale;
- pentru suma de x lei reprezentand diferenta de impozit anual de regularizat aferenta anului 2000, termenul de prescriptie a inceput sa curga de la 01.01.2001
- pentru suma de x lei reprezentand diferenta de impozit anual de regularizat aferenta anului 2001 termenul de prescriptie a inceput sa curga de la 01.01.2002;
- pentru suma de x lei reprezentand diferenta de impozit anual de regularizat aferenta anului 2002 termenul de prescriptie a inceput sa curga de la 01.01.2003;

- pentru suma de x lei reprezentand diferenta de impozit anual de regularizat aferenta anului 2003 termenul de prescriptie a inceput sa curga de la 01.01.2004;
- pentru suma de x lei reprezentand diferenta de impozit anual de regularizat aferenta anului 2004 termenul de prescriptie a inceput sa curga de la 01.01.2005;
- contribuabila invoca prescriptia dreptului de a stabili dobanzi, penalitati si majorari de intarziere aferente neexecutarii in termen a obligatiilor principale;
- lipsa indicarii provenientei si a modalitatii de calcul a sumelor indicate in decizia de corectie nr. x /21.02.2014 prin care se stabiliste o diferenta in minus de x lei;

In concluzie, contestatara solicita anulara deciziilor contestate ca fiind netemeinice si nelegale si precizeaza ca isi intemeiaza contestatia pe dispozitiile art. 23, 91, 205 si 207 din Codul de Procedura Fiscala precum si pe dispozitiile NCPC.

Prin adresa inregistrata la DGRFP Bucuresti sub nr. x /04.11.2014, contestatara depune in sustinerea contestatiei Sentinta Civila nr. x /19.12.2013 pronuntata de Judecatoria sector 2 Bucuresti in dosarul nr. x prin care a fost admisa in parte contestatia la executarea silita.

II. Prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii, ce i-au fost comunicate in data de x de catre Serviciul evidenta pe platitori persoane fizice din cadrul Administratiei sector 2 a Finantelor Publice s-a stabilit in sarcina doamnei X accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de x lei, reprezentand dobanzi, penalitati si majorari de intarziere aferente diferentelor de impozit anual de regularizat stabilite pentru anii 2000 – 2004.

Prin decizia de corectie nr. x /21.02.2014 organul fiscal a diminuat cuantumul accesoriilor cu diferenta stabilita in minus in suma de x lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatariile organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.R.F.P.B. se poate pronunta cu privire la accesoriile calculate in suma totala de x lei si asupra deciziei de corectie prin care s-a stabilit diferenta in minus in suma de x lei in conditiile in care organul fiscal nu face dovada comunicarii tuturor deciziilor de impunere ce au constituit baza de calcul a accesoriilor si nici nu depune documente care sa probeze intreruperea/ suspendarea cursului prescriptiei.

In fapt, prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele fiscale din cadrul Administratiei sector 2 a Finantelor Publice au stabilit in sarcina contribuabilei X accesorii in suma totala de x lei aferente debitelor stabilite prin deciziile de impunere anuala pentru veniturile realizate de persoanele fizice cu domiciliul in Romania pentru urmatoari ani:

- pentru anul 2000 prin decizia nr. x /07.07.2011 s-a stabilit diferenta de impozit anual de regularizat stabilit in plus in suma de x lei, fara a se face dovada respectarii procedurii de comunicare conform art. 44 din Codul de procedura fiscala;
- pentru anul 2001 prin decizia nr.x /2.07.2002 s-a stabilit diferenta de impozit anual de regularizat stabilit in plus in suma de x lei, fara a exista la dosar dovada comuncarii conform art. 44 din Codul de procedura fiscala;

- pentru anul 2002 prin decizia nr. x /03.11.2003 s-a stabilit diferenta de impozit anual de regularizat stabilit in plus in suma de x lei confirmata de primire sub semnatura la data 14.09.2007;
- pentru anul 2003 prin decizia nr. x /18.08.2004 s-a stabilit diferenta de impozit anual de regularizat stabilit in plus in suma de x lei confirmata de primire sub semnatura la data 14.09.2007;
- pentru anul 2004 prin decizia nr. x /17.08.2005 s-a stabilit diferenta de impozit anual de regularizat stabilit in plus in suma de x lei confirmata de primire sub semnatura la data 30.12.2005. La dosarul cauzei exista anexata pentru impunerea aferenta anului 2004 si decizia cu nr. x /16.12.2005.

Prin contestatia formulata, doamna invoca faptul ca organul fiscal a recurs la calcularea accesoriilor pentru sume pentru care a intervenit termenul de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale.

In drept, potrivit art. 21, art. 44, art. 45, art. 86 alin. (6), art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare si ale pct. 44.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004, incepand cu anul 2008;

"Art. 21. - (1) **Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezulta din raporturile de drept material fiscal.**

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat continutul, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;

b) dreptul la perceperea majorarilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesorii (...)."

"Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. (...)

(2) **Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:**

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent si primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum si prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal si confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afisarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent si pe pagina de internet a Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a unui anunt în care se mentioneaza că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. (...) **În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afisării anuntului.**"

Norme metodologice:

"44.1. Organul fiscal nu poate pretinde executarea obligatiei stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii."

"Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii."

"Art. 86 - (6) - Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si înștiințari de plata, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plata."

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de întârziere."

"Art. 120 - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență si până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (...)

(6) Pentru obligatiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează majorări de întârziere după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere majorările de întârziere pentru plățile anticipate **stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate** se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) majorările de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, **majorările de întârziere se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere**, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea majorărilor de întârziere în mod corespunzător."

Începând cu data de 1 iulie 2010, majorările de întârziere au fost înlocuite cu dobânzi și penalități de întârziere, în conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 și art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin OUG nr. 39/2010:

"Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere"

"Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale"

" Art. 120¹ (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Ulterior, începând cu data de 1 octombrie 2010 au intrat în vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Potrivit prevederilor art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 84 - (6) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult **60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanțelor bugetare.”**

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca accesoriile se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată. În ceea ce privește diferențele de impozit anual de regularizat stabilite în plus, acestea se individualizează de către organul fiscal **prin decizii de impunere care produc efecte juridice din momentul în care sunt comunicate contribuabilului, inclusiv în ceea ce privește calcularea accesoriilor aferente.**

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezulta următoarele:

- în baza declarației de venit global pe anul 2000 depusă de contribuabil și înregistrată la organul fiscal sub nr. x/31.05.2011, a fost întocmită Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, pe anul 2000 nr. x 07.07.2011, prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în suma de x lei vechi (x ron)

- în baza declarației de venit global pe anul 2001 depusă de contribuabil și înregistrată la organul fiscal sub nr. x/13.05.2002, a fost întocmită Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, pe anul 2001 nr.x /23.07.2002, prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în suma de x lei vechi (x ron);

- în baza declarației de venit global pe anul 2002 depusă de contribuabil și înregistrată la organul fiscal sub nr. x29.07.2003, a fost întocmită Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, pe anul 2002 nr. x /03.11.2003, prin care au fost stabilite diferențe de impozit anual de regularizat stabilite în plus în suma de x lei vechi (x ron);

- în baza declarației de venit global pe anul 2003 depusă de contribuabil și înregistrată la organul fiscal sub nr. x/15.05.2004, a fost întocmită Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în

Romania, pe anul 2003 nr. x /18.08.2004, prin care au fost stabilite diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus in suma de x lei vechi (x ron);

- in baza declaratiei de venit global pe anul 2004 depusa de contribuabila si inregistrata la organul fiscal sub nr. x/16.05.2005, a fost intocmita Decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate de persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania, pe anul 2004 nr. x /17.08.2005, prin care au fost stabilite diferente de impozit anual de regularizat stabilite in plus in suma de x lei. La dosarul cauzei pentru impunerea aferenta anului 2004 exista si decizia de impunere cu nr. x /16.12.2005;

- in referatul cu propuneri de solutionarea a cauzei organul fiscal precizeaza ca contribuabila efectueaza plata sumei de x lei prin chitanta nr. x/30.06.2009, astfel ca acesta suma a stins accesorii necomunicate;

- din situatia analitica debite plati solduri rezulta ca in anul fiscal 2012 la data de 13.03.2012 a fost efectuata plata in suma de x lei si la data de 26.03.2012 a fost efectuata plata sumei de x lei ce a stins parte din debitul aferent anului 2004;

- se emite instiintarea de poprire nr. 1100232/07.06.2013 confirmata la data de 08.07.2014, astfel ca in cursul anului 2013 din contul „disponibil din sume incasate din infiintarea popririi asupra sumelor ce se cuvin debitorilor” se retine suma de x lei ce stinge debitele stabilite restante prin deciziile de impunere anuala aferente anilor 2000 – 2004;

- prin decizia de corectie nr. x 21.02.2014 organul fiscal a anulat penalitati de intarziere in suma de 195 lei si majorari de intarziere in suma de x lei aferente obligatiilor fiscale principale restante.

Deciziile de impunere anuala emise pentru anii 2000 - 2004 au fost intocmite in baza declaratiilor de venit global depuse de contribuabila, fara ca organul fiscal sa detina dovada comunicarii deciziilor aferente anilor 2000 si 2001, decizia de impunere anuala aferenta anului 2000 nr. x 07.07.2001 a fost afisata pe site-ul M.F. la data de 26.07.2006, fara a se respecta procedura de comunicare, iar pentru decizia de impunere anuala aferenta anului 2001 nr.x / 23.07.2002 nu este anexata dovada comunicarii.

Organul fiscal ataseaza la dosar capturi de ecran cu datele de confirmare a deciziilor de impunere anuale 2000 si 2001, acestea neconstituind dovezi de comunicare .

Pentru deciziile de impunere anuala aferente anului 2002, 2003 si 2004 organul fiscal ataseaza la dosarul contestatiei copia confirmarilor de primare, dar care difera de datele de comunicare retinute de Judecatoria sectorului 2 Bucuresti prin Sentinta Civila nr. x /19.12.2013.

Prin referatul cauzei organul fiscal mentioneaza ca a fost emis titlul executoriu nr. x/31.03.2011 si somatia nr. x/31.03.2011 alaturi de copia dovezii de comunicare si ca nu s-a implinit termenul de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale sau de incetare a procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala, asa cum invoca contestatara.

Avand in vedere ca obiectul impunerii il constituie accesoriile aferente diferentei de impozit anual de regularizat in plus pentru anul 2000 - 2004 si tinand cont de principiul accessorium sequitur principale, norma legala in vigoare la data la care a inceput sa curga prescriptia extinctiva este O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal si Codul de Procedura Fiscal.

Cu privire la prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii de plata OG nr. 70/1997 privind controlul fiscal prevede:

“**Art. 21.** - Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale de a stabili diferente de impozite si majorari de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, se prescrie dupa cum urmeaza:

a) **în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;**

b) în termen de 5 ani de la **data ultimului termen legal de plata a impozitului**, în cazul în care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;

c) în termen de 5 ani de la data comunicarii, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale în conditiile prevazute de lege.”

“**Art. 22.** - Termenele de prescriptie prevazute la art. 21 **se întrerup:**

a) în cazurile si în conditiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) la data depunerii de catre contribuabil a declaratiei fiscale dupa expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuarii de catre contribuabil a unui act voluntar de recunoastere a impozitului datorat, inclusiv plata integrala sau partiala a acestuia;

d) **la data comunicarii catre contribuabil, a unor diferente de impozit stabilite de organele fiscale** sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, ca urmare a actiunilor de control.

De asemenea, in ceea ce priveste efectul cauzelor de intrerupere a cursului prescriptiei, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat prevede in mod expres urmatoarele:

"Intreruperea sterge prescriptia inceputa inainte de a se ivit imprejurarea care a intrerupt-o.

Dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie".

In speta sunt aplicabile si dispozitiile art. 91 alin. (1) si (2) si art. 92 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“**Art. 91.** - (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu exceptia cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescriptie a dreptului prevazut la alin. (1) începe sa curga de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui în care s-a nascut creanta fiscala potrivit art. 23, daca legea nu dispune altfel.”

“**Art. 92.** - (1) Termenele prevazute la art. 91 se întrerup si se suspenda în cazurile si în conditiile stabilite de lege pentru întreruperea si suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune potrivit dreptului comun.”

Prin adresa depusa la DGRFP inregistrata sub nr. x /04.11.2014 contestatara anexeaza Sentinta Civila nr. x /19.12.2013 prin care se specifica:

- decizia de impunere nr. x /07.07.2011 a fost comunicata la data de 05.09.2011, deci a devenit scadenta in anul 2001 iar termenul de prescriptie de 5 ani a inceput sa curga la data de 01 ianuarie a anului 2002 si s-a implinit la data de 01 ianuarie a anului 2007, titlul executoriu si somatia fiind emise astfel nelegal la data de 31.03.2011;

- decizia de impunere nr. x /03.11.2003 a fost comunicata la data de 05.01.2004, deci a devenit scadenta in anul 2004 iar termenul de prescriptie de 5 ani a

inceput sa curga la data de 01 ianuarie a anului 2005 si s-a implinit la data de 01 ianuarie a anului 2010, titlul executoriu si somatia fiind emise astfel nelegal la data de 31.03.2011;

- decizia de impunere nr. x /18.08.2004 a fost comunicata la data de 15.11.2004, deci a devenit scadenta in anul 2005 iar termenul de prescriptie de 5 ani a inceput sa curga la data de 01 ianuarie a anului 2006 si s-a implinit la data de 01 ianuarie a anului 2011, titlul executoriu si somatia fiind emise astfel nelegal la data de 31.03.2011;

- referitor la decizia de impunere nr.x /23.07.2002 a fost comunicata la data de 21.09.2002, deci a devenit scadenta in anul 2002 iar termenul de prescriptie de 5 ani a inceput sa curga la data de 01 ianuarie a anului 2003 si s-a implinit la data de 01 ianuarie a anului 2008, insa contestatara a achitat debitul in suma de x lei prin chitanta nr. x/30.06.2009, astfel ca legalitatea titlului executoriu si a somatiei nu sunt afectate de prescriptie, ci de faptul ca creanta era stinsa prin plata benevola efectuata anterior emiterii lor.

Fata de cele prezentate mai sus, urmeaza sa se desfiinteze deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /31.12.2013 (nr. x /24.02.2014), nr. x /31.12.2012 (nr. x /24.02.2014), nr.x /31.12.2011 (nr. x /24.02.2014) si in parte decizia nr.x /24.02.2014, respectiv in parte decizia nr. x /31.12.2010 (nr.x 24.02.2014), urmand ca organul fiscal sa procedeze la calcularea accesoriilor numai asupra debitelor ce au fost legal comunicate contestatarei si pentru care nu a intervenit prescriptia cu privire la suma de x lei.

Prin aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede: “ **Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare**”.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 11.5-11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanelor Publice nr. 2906/2014, respectiv:

“11.5. In situatia in care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, in considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa in executare in termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, intocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili in sarcina contestatorului sume mai mari decat cele din actul desfiintat, acesta putand fi contestat potrivit legii”.

In consecinta, fata de cele prezentate mai sus, Administratia sector 2 a Finanelor Publice va proceda la reanalizarea situatiei fiscale a contestatarei X tinand cont de prevederile legale in vigoare pentru a determina in mod corect situatia fiscala a contribuabilei.

In ceea ce priveste suma de x lei reprezentand majorari de intarziere si suma de 195 lei reprezentand penalitati organul fiscal le-a anulat prin Decizia de corectie nr. x /21.02.2014. Pentru aceasta suma sunt incidente si dispozitiile art. 206 alin.(2) din Codul de procedura fiscala care prevede:

„Art.206 -(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

De asemenea **art.213** din Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.”

Potrivit dispozitiilor legale mai sus invocate obiectul contestatiei il constituie numai sumele inscrise in titlul de creanta contestat.

Tinand seama ca organul fiscal a anulat accesorii in suma de **x lei** prin Decizia de corectie nr. x /21.02.2014, contestatia contribuabilei urmeaza a se respinge in parte ca ramasa fara obiect pentru aceasta suma.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art. 84 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 21, art. 44, art. 45, art. 86, art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 44.1 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 1050/2004, privind aprobarea modelului si continutului formularelor si a instructiunilor de completare a acestora in vederea indeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate, pct. 11.5, pct. 11.6 si pct. 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014

DECIDE

1. Desfiinteaza deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x /31.12.2013 (nr. x /24.02.2014) pentru suma de x lei, nr. x /31.12.2012 (nr. x /24.02.2014) pentru suma de x lei, nr. x /31.12.2011 (nr. x /24.02.2014), pentru suma de x lei si in parte decizia nr. x /24.02.2014 pentru suma de x lei, respectiv in parte decizia nr. x /31.12.2010 (nr. x 24.02.2014) pentru suma de x lei, urmand ca Administratia sector 2 a Finantelor Publice sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilei, tinand cont de dispozitiile legale in vigoare si de retinerile din prezenta decizie.

2. Respinge in parte ca fiind ramasa fara obiect contestatia formulata de doamna doamna X in ceea ce priveste accesoriile in suma de x lei reprezentand majorari de intarziere stabilite prin Decizia nr. x /24.02.2014 si suma de x lei rerezentand penalitati stabilite prin Decizia nr. x /31.12.2010 (nr. x 24.02.2014) emise de Administratia Sector 2 a Finantelor Publice, intrucat acestea au fost revizuite prin Decizia de corectie nr. x /21.02.2014.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.